

ההצלחה של הארגון היא הסיפור של כולנו

ארגון הממונים על הבטיחות והגהות בישראל

20.07.2022

מס' עמודים 3

"כוחה של התמדה מול פרי הוויתורים"

קיימת סתירה מוחלטת בין ההשקעה בממונות וממוני הבטיחות לבין הצורך בהשגת יעדי בלימת תאונות העבודה.

ככל שיתרבו התאונות, מפלס הזעזוע ילך וירד וזאת משום שלא ניתן לעצור או לבלום דימומים בעזרת פלסטר, אינשאללה שבריות הדמים יתייבשו בקרוב.

כלל הגורמים המנסים לנצח את התאונות ולהציג את גביע האפס תאונות, עדיין לא הפנימו שממונות וממוני בטיחות הם הגורם המרכזי שמדבר בשפת הבטיחות, היודע לנתח את המערכות ואף לשים לב לפרטים הקטנים במקומות אותם הוא משרת.

זה לא רק Storytelling. אנחנו עדיין לא מבינים את העוצמה שיש בהעברת המסרים שלנו. במניין השיקולים אם לא נבין את הנסיבות ונחטיא את סדרי העדיפות תוך קפיצה למסקנות כמודל ה-"אין סיכוי" לומר, ממילא נקבל את ההווה זה אומר, להיתקע על Hold, להניף דגל לבן או לבחור ולהמשיך לדאות ולתהות בדילמת הישרדות המלווה אותנו,

יאללה עוד יום עבר... ללא חלוקה מאוזנת של כל הכוחות הפועלים למען קדושת חיי העובדים, ללא הגנה יחסית אלמנטרית כלפי שליחי ומשרתי המדינה, אנו נתרגל ונתרגל את תורת ה- סמוך על המזל, הנס, הגורל ועל ברוך השם שלא קרה כלום ולא הגיע האמבולנס ולאחריו הניידת...

אם נמשיך לזעוק מי "האבא האחראי" על ההגנה עלינו, התשובה שתהדהד לאוזנינו בעת הזו היא: וואלה באבא... וואלה בטיח, זאת משום שרובינו חוטאים בתרבות היהירות, רק המצפון ינסה תדיר לתקן אותו.

הבעיות של ממוני הבטיחות בעבודה הם בעיות אישיות של כל אחד ואחד, לא פחות מהבעיות האישיות והפרטיות שלנו, כי עדיין קיימת דה לגיטימציה משוללת כל יסוד כלפינו.

בטרם נקלע ל"כף הקלע", מועלית בפניכם השאיפה להיטהר ולהימנע מחדוד המצוקה אליה נקלעו רבים מאתנו, בין אם מהתאבה לביטחון עצמי ועודף אחריות, לבין הרצון העליון לאחדות מוחלטת שטרם התממשה. הצרות אינם אסון טבע באוקיינוס השקט או מכה משמיים, הם כאבן נגף ומכשול לביטחון האישי הנדרש לרובנו, זה אתה ואני, וכל מי שביטחונו האישי והמשפחתי חשוב לו, נקודה.

עודף הרצונות שלנו, התנודה בשאיפות הנשגבות, הכיסופים לתאוות החומריות המנחה את הסלוגן הכול טוב וכי אנו נחים על שגרת זרי דפנה, תרדמת העלולה לגרום לנו לניקור ואיבוד יכולותינו לתפקד בצורה יציבה ומסודרת.

עלינו להציב גבולות וגידור בתחומינו, בעיה מורכבת במחוזותינו, כאשר משימות רבות מדיי מוטלות עלינו.

אנו נוהגים ברצינות תהומית בהרגשה המקננת בנו, והיא עלולה להכריע אותנו תחת הנטל הצפוי, מבלי יכולת להרפות.

האם אנו פועלים וחושבים באותה מידה?

דאגות אלו נובעות מחוסר האמונה ביכולת להביא מזור למכאובינו.

יש לנו ידע, יש בנו את היכולת לבצע מהלכים שימנעו פלישה למקום היציב בשליחותנו,

lets get the point

אז מי מנסה לעמעם את הקולות הפנימיים שלנו?

יתכן ישנם כאלה המרדדים את השיח ומשטחים את העיקר ב- בוכהלטריה, פנקסנות, התחשבנות, ביורוקרטיה ועוד. אנחנו לא קונים בלופים, אנחנו יודעים להבחין, מה דומה למה, תשפטו... צריך להבין שרובנו חשים חוסר שליטה בעניין ההגנה הנדרשת מאתנו על עצמינו, לעומת ההגנה הנדרשת מאתנו למען אחרים,

ההצלחה של הארגון היא הסיפור של כולנו

ארגון הממונים על הבטיחות והגיהות בישראל

אנו מודעים למהות ול - Essence בתפקידים העיקרים שלנו כ: בעלי מקצוע ואקדמאים, בעלי תפקיד סטטוטורי עם גישה, יחס ו - attitude. אנחנו לא מודעים לעובדה שפרט למארז התפקידים אנחנו "משרתים" וממלאים את הצרכים של הציבור העובד ופועלים למענו עם ארסנל של נשק ללא כדורים או תחמושת הראויה לשליחות.

המציאות המורכבת הופכת אותנו לאוטומטים בפעולות חוזרות ונשנות והכל לכאורה בסדר, לא תמיד, יש מה לשפר, אם רק נציב גבולות לביטחון העצמי המופרז שלעיתים מלווה אותנו. המילה שינוי אינה משתקת.

התבנית לביטחון דורשת סדר באי סדר הקיים במקומות האפורים בהם אנחנו נתונים, הביטחון תמיד מועיל אולי בתנאי שהוא מוחלט ונמצא במקום בטוח ב - Safe Place.

כדי לשנות ולהשתנות עלינו להפוך לאדריכלים בפרויקט שלנו ולמהנדסי התודעה והביצוע על פי מודל תכנון הבית, לפני בניית הבית, דבר ראשון: + מגדרים את השטח ומציבים את השלט: "כאן בונים - הכניסה לזרים אסורה". זאת מתוך מגמה להכריז על הכרת הגבולות של השטח.

הגבול שלנו פרוץ?!

חסרים לנו הרבה מאוד פרטים כדי לשפוט נכון את השטח, את השטח ניתן לגדר מתוך הבנה שלא תמיד הוא מתאים לכל ה"שכנים" שמסביב, אולם בניית תשתית בטוחה תניח יסודות מוצקים לבית בטוח.

לחיבור לסביבה ולשיתופי הפעולה יש מאפיינים למחויבות ביצירת אימפקט אתגרי להשגת המטרות.

ככל שנצמח תוך שילוב כוחות, נהווה מכפיל כוח ונהפוך לתלכיד של שותפים באחדות, בסולידריות ברעות ובשרשרת של אחווה חברית, מקצועית וקולגיאית.

אנו קרובים יותר מתמיד לשיתופי פעולה וחיבור לסביבה שיש בה מאפיינים למחויבות וזאת כדי לייצר אימפקט של שינוי אתגרי כי ההתפצלות מפרקת, האחדות מחברת.

התמריץ הגדול ביותר שממונה בטיחות יכולה לקבל בשליחותו הוא הישג הביטחון בשמירה על תפקידו, תפקודו וביטחונו האישי.

הנהלת הארגון נחושה כעת ומלאה ביטחון עצמי שנצליח לגייס את מלוא הכוחות הנפשיים כדי להתמודד עם האתגרים שהוצבו, שיוצבו ושיעוצבו למען הממונות והממונים.

נמשיך ונפעל במלוא המרץ ביוזמות המקדמות את מטרותינו במטרה לפעול לעתיד טוב יותר עבורנו ועבור הדורות הבאים תוך כיבוד לתרבות של כבוד לחוק.

מהו החוק ומהם מאפייניו?

1. חוק הטבע:

בנית היצירה האלוקית תכונות משותפות אך לא זהות, בהם קיימות מוסכמות אנושיות משותפות. " איש ישר הוא החולק תמים ופועל צדק ודובר אמת בלבבו " (תהילים טו ב).

2. חוק האתיקה:

התנהגות מקובלת המבוססת על יושר וצדק ללא חוק ומשפט והם נתמכים על האדם הסביר, השכל הישר וההיגיון הבריא.

" החוקים המוסריים הם יותר עליונים ונשגבים מהחוקים הסיבתיים " (הרב קוק)

3. חוק מהמחוקק:

כוחן וסמכותו של בית המחוקקים הם מוחלטים ואינם ניתנים להגבלה כלשהי גם אבד הם התיישנו וכי " אין איש מעל החוק ואין חסין מפניו ".

אלה סדרת התנהגויות שנקבעו על פי אמות מידה מקובלות ומשתנות בידי מי שקובע חוקים בגבולות גזרה מוגדרות שאין לחצותם ובתנאי שהמחוקק יוגבל בסמכותו ולא יפגע בחוקי הטבע והאתיקה המקובלת על פי רוב.

4. המשפט והצדק:

מתוך פסקי דין עליון היוצרים תקדימים ומחדדים חוקים.

הצדק האנושי אינו אלא חיקוי של הצדק האלוהי.

"אין שום כסף שבעולם היכול לפצות על ייסורי הגוף והנפש של המנוחה ועל אבידתם של שאריה. כל החישובים השיפוטיים אינם אלא ניסיון נואש ואומלל, הנדון מראש לכישלון, לתרגם לשפת כסף את אשר אינו ניתן לבטא אפילו בדמעות" (השופט חיים כהן בפס"ד רותם נ' אברהם).

החוק אינו יכול להכיל כל תופעה חריגה ולכן בעמוד האחרון של ספר החוקים ניתן לצטט את המשפטים האולטימטיביים: "ייקוב הדין את ההר" "אי ידיעת החוק אינה פותרת מעונש" ובתנאי ברור שלא יעשה שום דבר העלול לפגוע בזכויות האדם באשר הוא.

הצדק הוא לשבור את זרועות האלימים ולפרוש סוכת שלום על כל בני האדם.

עיקר מטרתו של הצדק במשפט כאמור הוא לאפשר חיי בני אדם בחברה מאורגנת ומתורבתת ולהבטיח בה את שלום היחיד ושלום הרבים.

הצדק הוא בראש וראשונה אחת הסגולות של אלוקים, "למען צדקו חפץ הוא להגדיל תורה ולהאדיר" - "צדקתו צדק לעולם" (תהילים קט קמב).

אנו קוראים לגופים ומוסדות נוספים לחבור אלינו על מנת להגיע ליעדים שהצבנו לעצמינו. לקחת אחריות על מוצא פינו, הן בקול החיצוני והן בשיח הפנימי עם עצמנו כדי להגיע להישגים חיוביים, עלינו לבחור את המילים החיוביות שתייצרנה תוצאות.

תחום הבטיחות בכללותו משתנה ודורש יצירתיות, חשיבה כמותית, ביקורתיות, כישורי שפה, סתגלות, מיומנויות דיגיטליות גבוהות ונכונות ללמידה מתמדת למען אופק אופטימי.

צירופי האותיות א.מ.ב.י ארגון ממוני בטיחות ישראלים, מהווה את צירופי הכוחות השונים המרכיבים את המטרות המשותפות שלנו וגם אם הרובה שוכח, המטרה זוכרת. אנחנו כבא לא נהיה לבד, יש לנו עורף חזק, ערבות הדדית, סולידריות ואמונה בכוח השליחות.

ימלא השם את משאלות לבנו לטובה ולברכה, בריאות אושר ועושר, כבוד והצלחה מרובה ושמחה רבה בטוב לעד ונזכה לאריכות ימים ובבריאות איתנה ונהורא מעיליא בכבוד וטוב לעד כל השנים.

המחבר: יעקב עזרא

יו"ר ארגון הממונים על הבטיחות והגיהות בישראל

רק together ננצח

Only ב יחד we Will win